SKLEP KOMISIJE

z dne 23. junija 2009

o varnostnih zahtevah, ki jih morajo izpolnjevati evropski standardi za prenosne glasbene predvajalnike v skladu z Direktivo 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta

(Besedilo velja za EGP)

(2009/490/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov ([1]) ter zlasti člena 4(1)(a),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Evropske standarde v skladu z Direktivo 2001/95/ES določajo evropski organi za standardizacijo. Taki standardi morajo zagotavljali, da proizvodi izpolnjujejo splošno varnostno zahtevo Direktive.

(2) V skladu z Direktivo 2001/95/ES se domneva, da je proizvod varen, kar zadeva nevarnost in vrste nevarnosti, zajete v ustreznih nacionalnih standardih, kadar je v skladu z neobvezujočimi nacionalnimi standardi, ki prevzemajo evropske.

(3) Varnost prenosnega glasbenega predvajalnika je glede na njegovo vrsto zajeta v Direktivi 2001/95/ES, Direktivi 1999/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 1999 o radijski opremi in telekomunikacijski terminalski opremi ter medsebojnem priznavanju skladnosti te opreme ([2]) ali Direktivi 2006/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uskladitvi zakonodaje držav članic v zvezi z električno opremo, konstruirano za uporabo znotraj določenih napetostnih mej ([3]). Direktiva 2001/95/ES zajema prenosne glasbene predvajalnike brez integrirane komunikacijske funkcije.

(4) Direktiva 1999/5/ES in Direktiva 2006/95/ES se sklicujeta na evropski harmonizirani standard EN 60065:2002 „Avdio, video in podobni elektronski aparati – Varnostne zahteve“. Glede na vse bolj nejasno mejo med potrošniško elektroniko in opremo za informacijsko tehnologijo bosta ta standard in standard EN 60950 „Oprema za informacijsko tehnologijo – Varnost – 1. del: Splošne zahteve“ združena v nov standard EN 62368.

(5) Standardi trenutno ne določajo najvišje omejitve glasnosti in ne zahtevajo posebnega označevanja glede emisij hrupa, zahtevajo pa, da se v navodila za uporabo vključi opozorilo o škodljivih učinkih izpostavljenosti pretirani glasnosti.

(6) Evropska komisija je Znanstveni odbor za nastajajoča in na novo ugotovljena zdravstvena tveganja (ZONNUZT) zaprosila za oceno možnih zdravstvenih tveganj pri prenosnih glasbenih predvajalnikih in mobilnih telefonih s funkcijo predvajanja glasbe zaradi njihove razširjene uporabe in vse večjega števila ljudi, nenehno izpostavljenih glasnosti, ki presega dopustno zgornjo mejo za hrup na delovnem mestu (80 decibelov). ZONNUZT je v svojem mnenju ([4]) sklenil, da uporabniki tako tvegajo težave s sluhom, pa tudi druge težave. Uporabniki zlasti tvegajo trajno izgubo sluha, če prenosni glasbeni predvajalnik uporabljajo najmanj pet let več kot 40 ur na teden pri visoki glasnosti (več kot 89 dB(A)). Taki vzorci uporabe so zdaj postali nekaj običajnega, zlasti med otroki in mladostniki.

(7) Varnostno zahtevo za prenosne glasbene predvajalnike je treba oblikovati v skladu z določbami člena 4(1)(a) Direktive 2001/95/ES z namenom, da se organi za standardizacijo zaprosijo, da oblikujejo standard, ki preprečuje tveganje okvare sluha zaradi izpostavljenosti zvoku iz takih naprav, v skladu s postopkom iz Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov ([5]). Sklic na sprejeti standard je treba objaviti v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu s členom 4(2) Direktive 2001/95/ES. Za zagotovitev celovitega in usklajenega pristopa, ki zajema varnost vseh prenosnih glasbenih predvajalnikov, vključno z mobilnimi telefoni s funkcijo predvajanja glasbe, je treba organom za standardizacijo predložiti skupno zahtevo v skladu z Direktivo 2001/95/ES, Direktivo 1999/5/ES in Direktivo 2006/95/ES.

([1]) UL L 11, 15.1.2002, str. 4.
([2]) UL L 91, 7.4.1999, str. 10.
([3]) UL L 374, 27.12.2006, str. 10.
([4]) Mnenje z dne 13. oktobra 2008, objavljeno na: http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihr/docs/scenihr_o_018.pdf
([5]) UL L 204, 21.7.1998, str. 37.

(8) Ko bo standard na voljo in če se Komisija odloči sklic nanj objaviti v Uradnem listu, se bo domnevalo, da prenosni glasbeni predvajalniki, oblikovani in proizvedeni v skladu s standardom, izpolnjujejo splošno varnostno zahtevo iz Direktive 2001/95/ES, kar zadeva varnostno zahtevo, zajeto v standardu.

(9) Ta sklep je v skladu z mnenjem Odbora, ustanovljenega po členu 15 Direktive 2001/95/ES –

SKLENILA:

Člen 1

Namen

Namen tega sklepa je določiti varnostno zahtevo, na podlagi katere Komisija zadevne organe za standardizacijo zaprosi, da pripravijo standarde za zagotovitev, da izpostavljenost zvoku iz prenosnih glasbenih predvajalnikov pod običajnimi pogoji uporabe ne škoduje sluhu. V zahtevah za prenosne glasbene predvajalnike se upošteva mnenje Znanstvenega odbora za nastajajoča in na novo ugotovljena zdravstvena tveganja o „Možnih zdravstvenih tveganjih zaradi izpostavljenosti hrupu iz prenosnih glasbenih predvajalnikov in mobilnih telefonov s funkcijo predvajanja glasbe“.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tem sklepu je „prenosni glasbeni predvajalnik“ prenosna naprava, ki ni zajeta v Direktivi 1999/5/ES ali Direktivi 2006/95/ES, z naglavnimi ali ušesnimi slušalkami, ki se uporablja za poslušanje posnetega, proizvedenega ali predvajanega zvoka.

Člen 3

Zahteve

1. V členu 4(1)(a) Direktive 2001/95/ES je varnostna zahteva za prenosne glasbene predvajalnike naslednja:

Prenosni glasbeni predvajalniki so oblikovani in proizvedeni tako, da je zagotovljeno, da so pod razumno predvidljivimi pogoji uporabe sami po sebi varni in ne povzročajo okvare sluha.

2. Zahteva iz odstavka 1 vključuje zlasti naslednje:

1. Izpostavljenost glasnosti je časovno omejena v izogib okvaram sluha. Čas izpostavljenosti pri 80 dB(A) je omejen na 40 ur/teden, pri 89 dB(A) pa na 5 ur/teden. Za druge ravni izpostavljenosti se uporabljata linearni intra- in ekstrapolacija. Upošteva se dinamični razpon zvoka in razumno predvidljiva uporaba izdelka.

2. Prenosni glasbeni predvajalniki imajo primerna opozorila o možnih tveganjih pri uporabi naprave in o načinih izogibanja tem tveganjem ter o informacijah za uporabnike v primerih, v katerih izpostavljenost pomeni tveganje okvare sluha.

V Bruslju, 23. junija 2009

Za Komisijo

Meglena KUNEVA

Članica Komisije